

[Elmquist.]

kul, idet Fragten ikke spillede nogen Rolle, men det, der var af Betydning, var at faa danske Penge, saa at de kunde gøre Indkøb her i Danmark og sælge Varerne i Tyskland til en betydelig Overpris.

Nu ved jeg godt, som jeg nævnte før, at der er Begrænsninger med Hensyn til, hvor mange Penge en saadan Skipper kan faa udbetalt, men selv med denne Begrænsning er der Mulighed for Indkøb, der har Betydning.

Et tysk Skib kan her i Landet, efter hvad der er meddelt mig, for hver Rejse faa udbetalt 100 Kr. samt 2 Kr. 50 Øre pr. Mand pr. Dag. For disse Penge kan baade Skipper og Mandskab i Kraft af, at de kan købe Varer paa Udførsel, altsaa uden Told, faa ikke helt smaa Varepartier. De kan f. Eks. købe Cigaretter for 3 Øre pr. Stk. Efter hvad en Skibshandler har meddelt mig, kan et lille Skib paa Rejse fra dansk By til tysk Havn med 5 Mands Besætning medtage ca. 500 Cigaretter, og efter hvad der fortælles af de tyske Søfolk, kan disse sælges for 8 Mark pr. Stk. i Tyskland, hvilket svarer til ca. 15 danske Kroner.

Endvidere kan de købe Spiritus og Sydfrugter og meget andet paa Udførsel. Af Sydfrugter kan de købe Ananas, Ferskener m. m. efter Toldvæsenets Skøn. Af Spiritus tillades der 1½ Liter pr. Mand for en Rejse inden for Østersøområdet. En Flaske Akvavit betales, saa vidt jeg ved, med 2 Kr. 95 Øre, det vil sige hver Mand kan købe 2 saadanne Flasker for ca. 2 Dages danske Penge og sælge dem med en mægtig Fortjeneste i Tyskland.

Spørgsmaalet bliver da, hvorledes man kan komme denne urimelige Konkurrence til Livs. For det første vil jeg bede den højtærede Minister overveje, om det ikke vilde være rimeligt helt at opgive den Begunstigelse, at disse Skibe kan købe disse i øvrigt toldpligtige Varer uden at betale Told. Det vilde begrænse Omfanget af deres Indkøb noget. Jeg tror dog ikke, det vil være tilstrækkeligt, thi selv hvis Varerne skal købes til danske Priser, vil der være saa stor Fortjeneste ved at købe dem og tage dem med til Tyskland, at det kan betale sig. Heroverfor kan man anføre, at det er et begrænset Beløb, de faar i danske Penge. Det er vel sandt, men man maa huske, at ogsaa her gælder det, at der er mange underjordiske Veje, ad hvilke flere danske Penge kan skaffes.

Hvis man derfor vil denne urimelige Konkurrence til Livs, tror jeg, det vilde være rimeligt, om den højtærede Handels-

minister overvejede, om det ikke vilde være muligt, saa længe de særlige Forhold raader, at forbyde tyske Skibes Befragtning i Indenrigsfart og kræve Samtykke fra Handelsministeriet i alle Tilfælde, hvor der er Tale om Befragtning af tyske Skibe mellem danske Havne og tyske Havne og mellem danske Havne og andre fremmede Havne, saa at denne Tilladelse kun bliver givet rent undtagelsesvis.

De danske Smaaskibe er, som alle vist erkender, af stor Betydning for vort Land. Paa disse Skibe faar mange af vore vordende Sømænd deres Uddannelse. Ved Siden af supplerer de paa en nødvendig og fordelagtig Maade vore øvrige Transportmidler. Jeg skal blot pege paa, hvorledes vi vilde have været stillet under Krigen, hvis vi ikke havde haft denne Flaade af mindre Skibe. Disse Skibe maa naturligvis under normale Forhold konkurrere med andre Landes Skibe, som vi har Aftaler med om Ret til indenrigs Fart, men at de skal slaas ud i en Tid som denne af Konkurrenter, der bogstavelig talt er villige til at sejle for Føden alene, er efter min Mening helt urimeligt. Med Tyskland har vi ingen Traktat om Gensidighed i Dag. En Ordning kan derfor træffes uden Vanskelighed, og mit Spørgsmaal udvides altsaa til, om Ministeren vil overveje, at der gives vore smaa Skibe en saadan midlertidig Beskyttelse, saa længe disse absurde Forhold er gældende.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Under Hensyn til den Interesse, der består i Salg af Varer herhjemme til Detailpriser — herunder ogsaa Reeksportvarer — til fremmede Skibe, der ved denne Form for Eksport præsterer Betaling i fremmed Valuta, frigav den forrige Regering i August Maaned i Fjor Reeksportvarer til Salg til fremmede Skibe, saa at disse praktisk taget kunde indkøbe denne Slags Varer uden nogen som helst Begrænsning. Frigivelsen skete bl. a. for at gøre det muligt for den betydelige danske Skibsprovianteringshandlerstand af genindtage den Stilling, den havde før Krigen som Leverandør til fremmede Skibe i lige Konkurrence først og fremmest med de svenske Provianteringshandlere.

Det viste sig imidlertid hurtigt, at denne Ordning medførte Misbrug af forskellig Art. Bl. a. fremkom der Klager over, at de tyske Skibe paa ulovlig Vis skaffede sig Betalingsmidler til store Indkøb af Reeksportvarer i danske Havne, som formentlig blev afsat „sort“ i disse Skibes Hjemland. Der blev derfor den 29. December 1947 indført Be-